Recensie: The Choir of Man *****

Arts Theatre Londen
donderdag 20 januari 2022

foto © Helen Maybanks

Recensie:
Dé verrassing van onze eerste trip dit jaar naar Londen. Dat mag je letterlijk én figuurlijk The Choir of Man noemen dat in het Arts Theatre op 9 november 2021 opende. De voorstelling zag in 2017 het levenslicht en ging op het Edinburgh Fringe Festival in première. Het concept is al even geniaal als eenvoudig: zet 9 mannen bij elkaar wiens stemmen perfect blenden en die ook nog een muziekinstrument kunnen bespelen, zet daar een uitstekende live band bij, creëer een pubsfeer via het decor en de props, geef je toeschouwers voor je begint gratis bier, schiet halfweg de voorstelling ook bierviltjes en versnaperingen het publiek in en overgiet het geheel met hits, met meezingers die stevig meegeklapt en meegezongen kunnen worden afgewisseld door gevoelige breekbare nummers in exquise live uitvoeringen met Jack Hartigan aan akoestische gitaar, Sam Tookey aan de (contra)bas, Zami Jalil aan de viool, Emmanuel Nana Kwasi Bonsu op drums en vul aan met o.a. buffetpiano, cajon, mandoline, ukelele, trompet, beatring, banjo, melodica en bendir. Het mag gezegd: de arrangementen van Jack Blume zijn bijzonder mooi en de harmonieën in de meerstemmige zang prachtig zoals bijvoorbeeld in het magnifieke 'Chandelier' te horen is.

Een kwartier voor The Choir of Man echt begint, staan de heren al op het podium in hun rol, die hen op het lijf geschreven lijkt. In die zin dat je gewoon gelooft dat George Bray in het dagelijks leven een dichter is, Matt Hobbs iemand die zich verveelt in een pub, Matt Beveridge een romantische ziel is, Daniel Harnett de grapjas van dienst die wanneer je het niet verwacht, iets uithaalt met de andere cafégangers, Freddie Huddleston een handige Harry die er voor je staat als je iets voorhebt, Alistair Higgins een maestro is, Mark Loveday een geboren barman en Richard Lock een beest met een klein hartje.
Vakkundig opgewarmd wordt het publiek dus een kwartiertje door de cast zelf die ons trakteert op bier en hits in hun originele uitvoeringen die uit de speakers komen waaronder Summer of '69, Born to run en London calling. Ondertussen zien we de mannen heel authentiek doen wat mannen in een pub doen: elkaar en ons trakteren, een toren maken met een stapel plastic bekers die ondersteboven gezet worden, of een behendigheidsspelletje spelen om je leeg bekertje op een stapel ondersteboven geplaatste bekers te krijgen enz.
Openen doet The Choir of Man met Guns N' Roses' Welcome to the jungle. The jungle, zo heet de pub namelijk. Wat daarna volgt is een weergave dat niet alles rozengeur en maneschijn is wat er in een pub gebeurt. Het is er thuiskomen, en plezier is dus niet de enige emotie die er heerst. Ook rond bijvoorbeeld afscheid (de voorstelling draagt 'The Parting Glass' bv. op aan iedereen die tijdens de coronapandemie een

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

geliefde verloren heeft), scheiden ('50 ways to leave your lover' van Paul Simon) en liefdesverdriet (Hello van Adele) staat de voorstelling stil. Soms brengt de voorstelling zelfs zowel het ingetogene als het feestelijke in een en hetzelfde nummer. Zo wordt '500 Miles' aanvankelijk ingehouden en poëtisch gebracht aan de buffetpiano terwijl de rest van de groep de zaak wil oppoken en met het publiek fel wil meezingen en meeklappen. Uiteindelijk gaat de dichter overstag en wordt het een waar volksfeest dat losbarst in het Arts Theatre.

The Choir of Man trekt dan ook voluit de kaart van de publieksinteractie. 'Teenage Dream' zingt Richard Lock terwijl hij zichzelf begeleidt op akoestische gitaar voor een oudere vrouw in het publiek die in de spotlights gezet wordt via het fel witte ledlicht van een zaklantaarn. Matt Beveridge van zijn kant probeert een toren met bierviltjes te maken terwijl ie 'The impossible dream' zingt. Enkele van die bierviltjes met de hoofden van de zangers op worden vervolgens in het publiek gegooid. En uiteraard mag ook de klassieker niet ontbreken, het publiek in links en rechts verdelen, die twee kanten vakkundig uitspelen tegenover elkaar om zo de ambiance extra op te poken, voor zover dat dan nog nodig was.

De maestro staat even stil bij de voorbije lockdown, het woord pub dat een afkorting is voor public house en wat het belang ervan is om bij elkaar te kunnen komen, mijmerend dat pubs steeds meer dreigen te verdwijnen door onze veranderende levenspatronen en gewoontes.

Aan levenswijsheden die je op café kan horen, ook geen gebrek hier. 'Je bent zo sterk als je zwakste plek is' klinkt het onder andere en later relativeert de show het ontwikkelen van spierballen. Dé spier die het best ontwikkeld dient te zijn, is het hart, blijkt. Om maar te zeggen dat The Choir of Man de kaart trekt van de moderne, gevoelige man. Zo krijgen we ook van alle negen mannen onder andere te horen wat thuis komen voor hen betekent, wat niets met een huis uit baksteen of zo van doen heeft. Een thuis kan je ook met je meenemen namelijk. Een ander staat dan weer stil bij zijn ouders. Telkens hij er op bezoek is, voelt hij die gastvrijheid bij hen.

Eagle-Eye Cherry's 'Save tonight' blijkt als tweede in de show de perfecte match met Avicii's 'Wake me up'. Maar hét nummer van de show is met stip 'Some nights' van FUN. Een song die we eerlijk gezegd al een hele tijd ten onrechte niet meer gehoord hebben op de radio met die fantastische en vooral bijzonder catchy 'oh ooh whoa oh'-melodie.

De maestro mag dan wel zelfrelativerend in het begin van het optreden stellen dat hoe meer wij als toeschouwers (alcohol) drinken, hoe beter zij zullen klinken en knapper zullen ogen, feit is dat die bescheidenheid nergens voor nodig is. The Choir of Man is absolute top. De ideale afsluiter ook van alweer een straffe vijfdaagse in Londen. Wij gingen dus helemaal overstag na het bekijken en beluisteren van deze negentig minuten durende liefdesbrief voor de muziek, het publeven en menselijk contact, in dit geval specifiek de vriendschap onder mannen.

< Bert Hertogs >

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Meer weten over Eurostar? Bezoek de site op eurostar.be

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.